

متن پرسش

سلام: احساس می‌کنم به آنهایی که وعده آینده داده ایم از ما انتظار «بودنِ بودنشان» را دارند زیرا می‌خواهند رَوَندۀ باشند نه در راه مانده، همانطور که ما چنین درخواستی داریم؛ بعد از این همه سال تازه می‌فهمم بودن یعنی چه، بعد از این همه سال تازه دارم متوجه می‌شوم چه بر سرم گذشته و دلایل اتفاقات چیست با اینحال ناراحت نیستم هرچند تنم خونی است و آبرویی برایم نمانده اما خوشحال و شادم. همیشه از بعدِ رمضان هر سال می‌ترسم و هیچ وقت آرام نگرفتم ای کاش عمرم را تقسیم بر ۱۲ می‌کردند و ۱۱ قست آن‌را با ماه رمضان معامله می‌کردند. اگر خدا بخواهد گویا روزگاران شادی و عیش‌های مکرر دارد می‌آید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین‌طور است. این ربِّ شهر الله است که به سراغ انسان آمده تا او را در جهان‌های فراخ حاضر کند. خطاب حضرت محبوب به آن بشر آن است که «تو درون چاه رفتستی ز کاخ / چه گنه دارد جهان‌های فراخ؟» و حال! مائیم و جهان‌های فراخی که از طریق ماه مبارک رمضان مقابلمان گشوده شده است تا بیش از پیش ربوبیت ربِّ شهر رمضان را احساس کنیم. موفق باشید